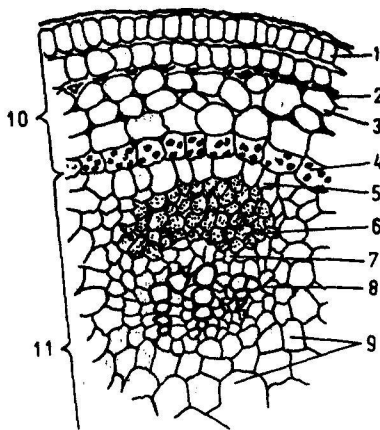

клетъчни стени – перицикъл. Под него в правилна окръжност са разположени отворени колатерални проводящи снопчета. Между снопчетата се виждат широки, радиално разположени сърцевинни лъчи, изградени от живи паренхимни клетки. Те водят началото си от сърцевината, която е разположена в средата на централния цилиндър и е образувана от едри, рехаво разположени паренхимни клетки. Често клетките на сърцевината се разрушават и се запазва само най-перифирният ѝ слой известен под наименованието перимедуларна зона.

Така описаният строеж на стъбло на пролез е типичен за двуседелните растения със снопчест строеж.

Рисува се при голямо увеличение сектор от стъблото.

Фиг. 44. Устройство на стъбло на едногодишен пролез (*Mercurialis annua* L.): 1 – епидермис; 2 – коленхим; 3 – паренхим на кората; 4 – ендодермис; 5 – перицикъл; 6 – флоем; 7 – камбий; 8 – ксилем; 9 – паренхим на сърцевината; 10 – първична кора; 11 – централен цилиндър

Първично устройство на стъбло на седмолист (*Aegopodium podagraria* L.)

От консервирани стъбла на седмолист се приготвят тънки напречни прерези, включват се във воден препарат и се наблюдават. И в този случай при слабо увеличение в ребристото стъбло ясно се различават външен и вътрешен цилиндър. При силно увеличение най-отвън се вижда епидермисът. Под него по дължина на ребрата и по-малко между тях са разположени ивици от ъглест коленхим. Между коленхимните ивици под епидермиса се разполагат един-два слоя асимилационна тъкан, чиито клетки са изпълнени с хлоропласти. Следва паренхим с разположени всред него шизогенни вместилища с многоъгълни очертания и заобиколени от епителни клетки. Тези тъкани съставят първичната кора. В централния цилиндър няма перицикъл. Проводящите снопчета са